

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.130/2025/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe2

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

40.P.23.324/2024/5.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Mellőzi a cég1 Zrt.-t perköltség és illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a cég1 Zrt. (alperes címe) részére 74.930 (hetvennégyezer-kilencszázharminc) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a YouTube csatornáján közéleti ügyekben nyilvánul meg.

[2] 2024. február 16-án a felperes – és más közszereplők – szervezésében „Odakint most szörnyek járnak” elnevezéssel zajlott tüntetés, azzal a céllal, hogy felhívja a figyelmet a

gyermekvédelem fontosságára. A felperes a tüntetés bejelentése során a BRFK-n magát a tüntetés vezetőjeként jelölte meg.

[3] A pestisracok.hu internetes portálon 2024. október 27-én „Mutatjuk, kik azok a függetlenobjektív influenszerek, akik felszólaltak egyéb érdekelt1 pedofil botránya ügyében” címmel jelent meg cikk. Közli, hogy az „ügynevezett gyermekvédelmi tüntetés szervezőjéről, egyéb érdekelt1 LMBTQ-aktivistáról és divattervezőről hiteles tanúk mondták el neki, hogy állami gondozott kiskorúak (homoszexuális) prostitúcióra kényszerítésében érintett.” A sajtóközlemény a rendőrség tájékoztatását idézve közli, hogy „egy magánszemély által 2024. október 21-én a Fővárosi Főügyészségre tett beadványt a Fővárosi Főügyészség 2024. október 25-én a Budapesti Rendőr-főkapitányságra továbbította, és a BRFK még aznap nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen”.

[4] A cikk szerzője annak jár utána, hogy „a februári »influenzertüntetés« szervezői és felszólalói hogyan nyilvánultak meg az ügyben, hiszen akkor azt vallották: »Oldalaktól függetlenül fontosnak tartjuk, hogy civil emberként felemeljük a hangunkat az áldozatok védelme, az átláthatóság, az emberi tisztesség és az őszinte társadalmi párbeszéd érdekében«... »kíváncsiak voltunk, hogy a gyermekvédelemért még februárban olyan nagy hanggal kiálló influenszerek milyen gondolatokat fogalmaztak meg ezzel kapcsolatban«”.

[5] A sajtóközlemény név szerint meg is jelöli a szervezőket és felszólalókat, elsőként a felperest, mint a tüntetés egyik főszervezőjét. Vonatkozásában a megnyilvánulás minőségét, míg a többiek esetében annak hiányát kifogásolja.

[6] A felperes által a cikkben foglaltak miatt előterjesztett helyreigazítási kérelemben foglaltaknak az alperes nem tett eleget.

[7] A felperes a keresetében az alperest a következő helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni:

[8] „»A 2024. október 27. napján „Mutatjuk, kik azok a függetlenobjektív influenszerek, akik felszólaltak egyéb érdekelt1 pedofil botránya ügyében« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekelt1 a gyermekvédelmi tüntetés szervezője volt.

[9] Kérte a pestisracok.hu hírportál üzemeltetője, a cég1 Zrt. perköltség megfizetésére kötelezését is.

[10] Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-ában, a 12. § (1) és (2) bekezdéseiben, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdéseiben, továbbá a 496. § (1) bekezdésében foglaltakat jelölte meg.

[11] Előadása szerint a gyermekvédelmi („influenzser”) tüntetés szervezői között nem szerepelt egyéb érdekelt1, ő azonban a szervezők között vezető szerepet töltött be: a rendőrségen a tüntetést bejelentette és a lebonyolítással kapcsolatos felelősséget is viselte. A cikk egyéb érdekelt1 ügye mellett a tüntetés szervezőinek és felszólalóinak felelősségét keresi abban, hogy a nyilvánosság elé tárt egyéb érdekelt1-féle üggyel nem foglalkoztak. A közlés nem lényegtelen tévedés. Keresetével – a tüntetés főszervezőjeként – azt kívánja elérni, hogy az általa szervezett tüntetés hitelét az alperes ne rontsa azzal, hogy a gyermekvédelmi tüntetés szervezőit rendre megpróbálja gyermekellenes bűncselekményekkel összemosni.

[12] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

[13] Előadása szerint a felperes keresetőségi joga hiányzik, a sérelmezett közlés ugyanis nem a felperesre, hanem egyéb érdekelt1-re vonatkozik, a sérelmezett mondanivaló

nem a felperest érinti. Ezzel kapcsolatban annak sincs jelentősége, hogy a cikk a felperes nevét is szerepelteti. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalásában, valamint a Kúria Pfv.24590/2022/2., Pfv.20027/2021/6. és Pfv.25089/2021/2. (megjelent: BH2022. 100.) számú határozataiban kifejtett jogértelmezésre. Hangsúlyozta, hogy a cikk középpontjában egyéb érdekelt és nem a felperes áll, a téma közügyben való megszólalás, politikai vita tárgya, helyreigazításnak emiatt sincs helye.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a pestisracok.hu oldal címlapjáról megnyitható link alatt 24 óráig, továbbá a cikkben a cikk címe felett a cikk elérhetőségének időpontjáig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

[15] „Helyreigazítás

[16] A 2024. október 27. napján »Mutatjuk, kik azok a függetlenobjektív influenszerek, akik felszólaltak egyéb érdekelt pedofil botránya ügyében« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekelt a gyermekvédelmi tüntetés szervezője volt.»

[17] Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 254.000 forint perköltséget, valamint az államnak 36.000 forint illetéket.

[18] Ítéletének indokolásában alkalmazott jogszabályként az Smtv. 10. §-át és a 12. § (1) bekezdését idézte.

[19] Álláspontja szerint a cikk szerzője anélkül állította, hogy egyéb érdekelt állami gondozott kiskorúak (homoszexuális) prostitúcióra kényszerítésében érintett, hogy a „hiteles tanúk” elmondásán kívül bármiféle alapot szolgáltatott volna hozzá. Kifejtette, hogy a cikk témájának közügyként minősülése is kétséges, mivel nem ismert, hogy a közönség számára jelentőséggel bíró eseményről, pletykáról, vagy tudatos lejáratastról volt-e szó. A gyermekvédelem, annak jelenlegi problémái, a gyermekvédelmet érintő társadalmi megmozdulások, állami kezdeményezések közügynek minősülnek, ugyanakkor a cikk alapját képező történetekről a leírtak alapján nem dönthető el, hogy a magyar emberek számára jelentőséggel bír-e.

[20] A sérelmezett közlés tényállítás, így van helye ellene sajtó-helyreigazításnak. Az alperes nem vitatta, hogy a helyreigazítási kérelemre nem reagált, nem cáfolta nyomban az abban foglaltakat.

[21] Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdése alapján megalapozza a keresetőséget, ha a médiatartalomban valakiről valótlan tényről állítanak, híresztelnek, vagy ha vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel.

[22] A PK 13. számú állásfoglalás értelmében sajtó-helyreigazítási igényt az érvényesíthet, akinek a személyhez fűződő jogait megsértették. Nem annak van jelentősége, hogy a közlés név szerint megjelöli-e az érintettet, hanem annak, hogy az érintett személyére más módon akár, de utal a szöveg. A keresetőségi jog alapja tehát az érintettség a sérelmezett közlés kapcsán.

[23] A sérelmezett közlés (az „...ügynevezett gyermekvédelmi tüntetés szervezőjéről, egyéb érdekelt-ről...”) és a cikk felperesre vonatkozó közlése („A februári tüntetés egyik főszervezője”) együttesen azt fejezik ki, hogy a felperes és egyéb érdekelt is a februári gyermekvédelmi tüntetés szervezője volt. Annak sincs jelentősége, hogy a teljes cikk elsődlegesen arról szól, hogy a szervezők, illetve résztvevők foglalkoztak-e a egyéb érdekelt-üggyel, hiszen semmi nem követeli meg, hogy az adott médiatartalom csak egyetlen témával foglalkozzon, és gyakran a mellékesen leírtak, elhangzottak válnak jelentősebb tartalommal.

[24] Az elsőfokú bíróság indokai szerint a felperes érintettsége akár úgy is megállapítható lenne, ha a cikk nem tartalmazna rá vonatkozóan semmit, mert önmagában az, hogy az írás a felperes minőségét, pozícióját más személynek tulajdonítja, a valódi szervező felperest sértő valótlanság lehet. A sérelmezett közlés indirekt módon közöl valótlan tény a felperesről. Az alperes a közlés való voltát nem bizonyította. Mindezek miatt az alperest helyreigazítás közzétételére kötelezte.

[25] A hírportál üzemeltetőjét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján és a 499. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére.

[26] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[27] Jogorvoslati kérelmében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Kérte a felperes perköltség fizetésére kötelezését is a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján. A fellebbezés elkészítésére 2 munkaórát számított fel.

[28] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének *c)* és *d)* pontjaira alapította.

[29] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését. A felperesnek nincs perbeli legitimációja a sérelmezett közlés vonatkozásában.

[30] A „kereshetőségi jog” a jogtudomány, illetve a bírói gyakorlat által kimunkált elnevezése egy tételes jogi normának, mégpedig a Pp. 1. § (2) bekezdésének. Az igénnyel fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapján dönthető el a kereshetőségi jog fennállta, az eljárási törvény az anyagi jogszabályok érvényre juttatásának útját rendezi. A sajtó-helyreigazítás iránti perben felperes ezért olyan személy lehet, akinek az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett.

[31] A PK 12. számú és a PK 13. számú állásfoglalásokban írtak alapján azt hangsúlyozta, hogy sajtó-helyreigazítást az érintett csak a saját nevében kérhet, és a helyreigazítás tartalma is csupán arra a személyre korlátozódhat, aki igényt érvényesített. Következik ez abból, hogy a sajtó-helyreigazítás személyiségvédelmi eszköz, ezért csak azoknak a tényállításoknak, tényközlésnek a helyreigazítását lehet kérni, amelyek az igényt érvényesítő fél személyére vonatkoznak.

[32] Annak megítélése, hogy a szöveg kifogásolt része a felperest érinti vagy sem, azaz a felperest a keresetben foglalt közlés helyreigazítása iránt az igényérvényesítési jogosultság megilleti-e, nem a Pp. 493. §-ának az egyes személyiségi jogok érvényesítése iránti perek felsorolását tartalmazó rendelkezése, de nem is a perindítás speciális szabályairól szóló 496. §-a alapján alakul. A Pp. 496. § (1) bekezdése kizárólag annyiban határozza meg a felperes személyét, hogy a perindítási jog a megelőző eljárást kezdeményező, helyreigazítást igénylő személyt illeti meg, amely követelmény jelen perben nem vitásan teljesült. Annak megítélése azonban, hogy az adott közlés a felperes személyiségi jogának sérelmével járt-e, ebből következően a felperes igényérvényesítéshez szükséges alanyi jogosultsága fennáll-e, a szöveg tartalmi összefüggései alapján megítélhető anyagi jogi kérdés.

[33] Az igény elbírálásánál a sajtóközleményt valóban a maga egészében kell vizsgálni. A Kúria Pfv.20919/2023/5. számú döntése szerint azonban a személyiségi jog megsértéséből következő igényérvényesítési jogosultság fennállása kizárólag a keresetben sérelmezett közléssel összefüggésben vizsgálható. Ez azt jelenti, hogy a felperes által a keresetben állított jogsértés megítélésénél tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részekre, ezek összefüggéseire. Amennyiben a felperes által kifogásolt tényállítás – a szöveg összefüggései alapján – nem a felperesre vonatkozik, akkor a kért helyreigazító közlemény közzétételére a

felperes keresetőségi joggal akkor sem rendelkezik, ha a cikk egyébként a felperes nevét is tartalmazza.

[34] A felperesnek nincs keresetőségi joga, kizárólag a konkrét, általa megjelölt sérelmezett közlés [„Ahogyan arról több ízben beszámoltunk, egyéb érdekelt² hétfőn fordult az ügyészséghez, miután a TISZA Pártnak megágyazó, úgynevezett gyermekvédelmi tüntetés szervezőjéről, egyéb érdekelt¹ LMBTQ-aktivistáról és divattervezőről hiteles tanúk mondták el neki, hogy állami gondozott kiskorúak (homoszexuális) prostitúcióra kényszerítésében érintett”] a per tárgya, amely a felperesre sem nevének megjelölésével, sem egyéb módon nem utal.

[35] A közlemény az elmúlt időszak egyik legnagyobb közérdeklődésre számot tartó közéleti vitájához kapcsolódik, illeszkedik abba. A cikk egyéb érdekelt¹ – köznapi szóhasználatnál élve – „pedofil botrányáról” szól, és különböző véleményvezérek megnyilvánulását, vagy éppen megnyilvánulásának hiányát értékeli a témában. Az írás a egyéb érdekelt¹ körüli események súlyosságára hívta fel a figyelmet, és arra, hogy a közbeszéd alakítóinak fokozott felelőssége van a hasonló, erkölcsileg megvetendő cselekmények társadalmi megítélésének alakításában. A kifogásolt közlés tehát aktuális közéleti (politikai) vitához kapcsolódik, a cikk ehhez a társadalmi vitához járul hozzá.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a cég¹ Zrt. perköltségben marasztalását kérte.

[37] A cikk lényegi tartalma a gyermekvédelmi tüntetés szervezőinek megjelölése és annak vizsgálata, hogy egyéb érdekelt¹ „pedofil ügyében” miként foglaltak állást. A cikk így a főszervezők között és elsőként említi egyéb érdekelt¹-t.

[38] Ennél árnyaltabban jelenik meg az a mondanivaló, hogy a gyermekvédelmi tüntetés szervezői maguk is pedofil ügyekben érintettek. A cikk ugyanis utal arra, hogy egy másik szervező, egyéb érdekelt⁸-cal szemben szintén egyéb érdekelt² fogalmazott meg pedofil vádakat.

[39] A Fővárosi Ítéltábla Pf.20365/2024/11-I. számú ítéletében egyéb érdekelt⁸nak az alperessel szemben kezdeményezett sajtó-helyreigazítási perében az alperest sajtó-helyreigazításra kötelezte, mivel az alperes nem tudta bizonyítani még az ügye(ke)t kiobbantó egyéb érdekelt² tanúvallomásával sem, hogy egyéb érdekelt⁸ tudott volna arról, hogy chatpartnere kiskorú volt. Ez kizártta tette, hogy az egyéb érdekelt² által megfogalmazott gyermekpornográfia vádja egyéb érdekelt⁸ esetében fennállna.

[40] Ez a per elbírálása szempontjából azért releváns, mert a cikk a gyermekvédelmi tüntetés alperes által megnevezett szervezői közül két személyt hoz kapcsolatba gyermekre irányuló bűncselekmény elkövetésével. Az alperes tudatosan, a tüntetés és annak szervezői hiteltelenítése céljából nevezte meg egyéb érdekelt¹-t a tüntetés szervezőjeként.

[41] Az alperes tisztában van állításának valótlan jellegével, a cikket ennek ellenére sem pontosítja, frissíti, noha az Smtv. szerinti hiteles, pontos tájékoztatás rá háruló kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha úgy ítéli meg, hogy a sajtóperben a felperesnek nincs keresetőségi joga. Ebből pedig az következik, hogy az alperes a valóság helyett tudatosan a saját narratíváját kívánja a cikkben szerepeltetni.

[42] A keresetőségi joga tehát azon alapul, hogy a tüntetés megnevezett főszervezőjeként mind saját magát mint főszervezőt, mind az általa szervezett tüntetést képes legyen elhatárolni ettől a valótlan narratívától. A közlés valótlan tartalma elsősorban nem egyéb érdekelt¹-t, hanem a felperest érinti, hiszen az általa szervezett gyermekvédelmi tüntetést próbálja az alperes hitelteleníteni azzal, hogy a „szervezők” közül két személyt is pedofil bűncselekménnyel hoz összefüggésbe.

[43] A fellebbezés alapos.

[44] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el; felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[45] Az alperes jogorvoslati kérelme az érdemi döntés megváltoztatására irányult, az a keresetnek helyt adó, helyreigazítás közzétételére kötelező rendelkezést támadta, a kereset teljes elutasítását célozta. Az alperes érvei az elsőfokú bíróság által levont jogkövetkeztetéseket érintették [a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja]. Az elsőfokú bíróság döntését nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozta, így a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör nem volt gyakorolható.

[46] A Fővárosi Ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényeket helyesen állapította meg, azokból azonban téves jogi következtetésre jutott.

[47] A fellebbezésben foglaltak alapján a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a felperesnek az előzetes helyreigazítási kérelemben és a keresetben egyező tartalommal sérelmezett közlés (egyéb érdekeltl a gyermekvédelmi tüntetés szervezője volt) tekintetében van-e keresetösségi joga, továbbá az előzetes kérelem és a kereset szerint megfogalmazott helyreigazítás (valótlanul állítottuk, hogy egyéb érdekeltl a gyermekvédelmi tüntetés szervezője volt) mint az Smtv. 12. § (1) bekezdésében biztosított sajátos személyiségvédelmi eszköz az adott esetben a felperes személyiségi jogainak védelmére alkalmas-e, az adott tartalmú helyreigazítás a felperes személyiségi jogainak esetleges sérelmét kifejezésre juttatja-e.

[48] Az ítéltábla jelentőséget tulajdonított annak, hogy a sajtó-helyreigazítás közvetve egyéb érdekek védelmére is szolgálhat, érvényesítésére azonban csak a jogszabály által meghatározott tárgyi hatállyal és a jogintézmény társadalmi rendeltetésének megfelelően kerülhet sor.

[49] A felperes jogi álláspontja úgy foglalható össze, hogy a keresetösségi joga azon alapul, hogy a tüntetés megnevezett főszervezőjeként mind saját magát, mint főszervezőt, mind az általa szervezett tüntetést képes elhatárolni a cikk által közvetített valótlan narratívától. A közlés valótlan tartalma elsősorban nem egyéb érdekeltl-t, hanem őt érinti, hiszen az általa szervezett gyermekvédelmi tüntetést próbálja az alperes hitelteleníteni azzal, hogy a „szervezők” közül két személyt is pedofil bűncselekménnyel hoz összefüggésbe.

[50] Az anyagi jogi legitimációval kapcsolatban a Kúria által több (például a Pfv.24590/2022/2., a Pfv.20027/2021/6., a Pfv.20448/2023/3. számú) határozatában megerősített, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 165. §-a és a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján irányadó értelmezési szempont szerint abból kellett kiindulni, hogy sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

[51] A felismerhetőség követelménye az Smtv. 12. § (1) bekezdésének rendelkezéséhez kapcsolódik, vagyis a felperesnek az irányadó jogértelmezés szerint akkor van keresetösségi joga, ha a vizsgálat eredménye az, hogy a szöveges tartalom sérelmezett része a felperesről szól, reá vonatkozó valótlan tényállítás, híresztelés vagy valós tény hamis színben feltüntetése valósult meg.

[52] Az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, miszerint az írás a felperest névvel említi, a felperesre utal, a felperes személyével is foglalkozik, nem feleltethető meg az Smtv. által megkívánt tartalomnak, amely szerint a felperesről tett kijelentés igazítható helyre. Az

„érintettség” fogalom sajtó-helyreigazítási perben az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti jogi érdekeltséget jelenti, értelmezési tartománya nem tágítható ki olyan módon, hogy a sérelmezett szöveg felperesre vonatkoztathatósága nélkül, egyéb körülmények alapján is anyagi jogi jogalapot teremtsen az igényérvényesítéshez. „A sajtó-helyreigazítás iránt indított perben felperesként igényt alappal csak olyan személy érvényesíthet, akinek az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett” (a Kúria Pfv.20026/2021/3. számú ítélete).

[53] A keresetösségi jogot nem alapozza meg önmagában az, hogy a cikk tartalma egyértelműen és név szerint is érinti a felperes személyét. A perbeli legitimáció vizsgálata során annak van jelentősége, hogy a kifogásolt közlés a felperes személyét érintően fogalmazza-e meg a sérelmezett mondanivalót, az ő cselekvőségét írja-e le. A több személy közreműködésével lejátsszódó élethelyzeteket bemutató sajtóközlemények gyakran több személyt érintő tényállításokat tartalmaznak, az egyes személyek cselekményeire vonatkozó állítások – a keresetösségi jog szempontjából – külön-külön vizsgálatot igényelnek, és minden érintett csak a rá vonatkozóval kapcsolatban rendelkezik perbeli legitimációval.

[54] Ez következik a PK 13. számú állásfoglalás nyomán kialakult jogértelmezési gyakorlatból, amely szerint „az érintett személyek közül bárki kérhet helyreigazítást, de csak a saját nevében, és a helyreigazítás tartalma is csupán annak a személyére korlátozódhat, aki igényt érvényesített”. A Kúria gyakorlata egyértelmű a tekintetben, hogy „ha a felperes az előzetes kérelmében nem a személyére vonatkozó közlés miatt kéri a helyreigazító közlemény közzétételét, nincs keresetösségi joga sajtó-helyreigazítás iránti per megindítására” (Pfv.20473/2021/4. számú határozat). Ezért „Bárki csak a saját személyére vonatkozó kitételek vonatkozásában rendelkezik keresetösségi joggal, mások helyett, vagy mások nevében nem lehet személyhez fűződő jogokat érvényesíteni. A személyes érintettség körét nem lehet kiterjesztően értelmezni” (Pfv.20729/2013/5. számú határozat).

[55] A Kúria Pfv.20919/2023/5. számú ítéletében foglalt jogértelmezés szerint azt, hogy ki jogosult pert indítani, az igényvel fellépő felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapján dönthető el. A sajtó-helyreigazítás iránti per a polgári jog különleges személyiségvédelmi eszköze (Pp. 493. §). Ezekben a perekben a felperes keresettel érvényesített joga nem a Ptk. XII. címében szabályozott, a személyiségi jogok megsértésének szankcióin alapul. A felperes alanyi joga az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a helyreigazító közlemény közzétételére irányulhat. Ez az igény a Ptk. 2:54. § (1) bekezdésében rögzített általános rendelkezés miatt csak személyesen érvényesíthető, a helyreigazítást kérő csak a saját személyét ért sérelem miatt kérhet jogvédelmet (Kúria Pfv.25089/2021/2., megjelent: BH2022. 100.)

[56] Annak megítélése, hogy a szöveg kifogásolt részei a felperest érintik vagy sem, azaz a felperest a keresetben foglalt közlések helyreigazítása iránt az igényérvényesítési jogosultsága megilleti-e, nem a Pp. 493. §-ának az egyes személyiségi jogok érvényesítése iránti perek felsorolását tartalmazó rendelkezése, de nem is a perindítás speciális szabályairól szóló Pp. 496. §-a alapján dönthető el. A szöveg tartalmi összefüggései alapján megítélhető anyagi jogi kérdés az, hogy az adott közlés a felperes személyiségi jogának sérelmével járt-e, ebből következően a felperes igényérvényesítéshez szükséges alanyi jogosultsága fennáll-e.

[57] A keresetösségi jog tárgyában pedig a Ptk. 2:54. § (1) bekezdésének és az Smtv. 12. § (1) bekezdésnek alkalmazásával kell érdemben állást foglalni.

[58] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az

értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (a Kúria Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozata).

[59] A bíróságnak a cikk összefüggéseit értékelve azt kellett vizsgálni, hogy mi jut el az átlagosan tájékozott olvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján. A személyiségi jog megsértéséből következő igényérvényesítési jogosultság fennállása azonban kizárólag a keresetben sérelmezett közléssel összefüggésben és a kért helyreigazítás tartalmi keretei között vizsgálható. Ez azt jelenti, hogy a felperes által a keresetben állított jogsértés megítélésénél kell tekintettel lenni a szövegkörnyezetre, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részekre, ezek összefüggéseire és arra is, hogy az adott közlés vonatkozásában a felperes milyen tartalmú helyreigazítást kért, az a személyét ért sérelem Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti orvoslására alkalmas-e. Amennyiben a felperes által kifogásolt tényállítás – a szöveg összefüggései alapján – nem a felperesre vonatkozik, akkor a kért helyreigazító közlemény közzétételére a felperes keresetőségi joggal akkor sem rendelkezik, ha a cikk egyébként a felperes nevét is tartalmazza, rá vonatkozóan is tartalmaz tényállításokat.

[60] Az elsőfokú bíróság az adott ügyben – az ismertetett szempontokat figyelembe véve – tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt közlés a felperesre vonatkozik. A cikk középpontjában egyéb érdekelt1 „pedofil botránya” és a gyermekvédelmi tüntetés szervezőinek, felszólalóinak erre adott vagy éppen hiányzó reakciója áll. Ismerteti a egyéb érdekelt1-gyel szemben felhozott vádak, azt, hogy egy magánszemély feljelentése alapján a rendőrség nyomozást rendelt el, és név szerint megjelölve a szervezőket és felszólalókat ismerteti az ügyre adott reakcióikat, illetve annak elmaradását. A sajtóközlemény elsőként a felperes személyével, az adott ügyben való megnyilvánulásának minőségével foglalkozik, a tüntetés egyik főszervezőjeként megjelölve őt.

[61] Az írás – azt a szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál alkalmazandó, a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított teszt alapján vizsgálva – közügyben való megszólalásnak minősül. A gyermekvédelem, annak anomáliái, a feltárt pedofil bűncselekmények a társadalmat élénken foglalkoztató kérdések, magának a tüntetésnek a megszervezésére is az erre való figyelemfelhívás céljával került sor. Az ítélet arra vonatkozó megállapításai, hogy egyéb érdekelt2nek milyen bizonyítékok állnak a rendelkezésére, a neki beszélő tanúk hitelesek-e, egyéb érdekelt1 a terhére rótt cselekményeket elkövette-e, a jelen per kereteit meghaladó bírói értékelésnek minősülnek. Az adott ügyben a feljelentés tartalmának vizsgálata és megítélése a jogvita kereteit túllépi, az erre vonatkozó feltételezések közlése a per keretei közül való kilépést, a kereseten való túlterjeszkedést jelent.

[62] Az írás egyéb érdekelt1-t tévesen a tüntetés szervezőjeként megjelölő közlése nem a felperesre, hanem kifejezetten egyéb érdekelt1 cselekvőségére vonatkozó kijelentés. Ez a közlés a cikk egyéb, felperest érintő kijelentéseivel (a tüntetés egyik főszervezője, az ügyben való megnyilvánulásának minősítése) együtt vizsgálva sem tartalmaz a felperesre vonatkozó valótlan tényállítást, a Ptk. 2:54. § (1) bekezdése és az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján elvégzett vizsgálat szerint a keresetben sérelmezett közlés a felperest nem érinti.

[63] A felperes keresetőségi jogát a tüntetésnek a felperes által megjelölt, általa a cikkből kiolvasott – valótlanak ítélt – narratívától való elhatárolásának szándéka sem teremti meg. A sajtó-helyreigazítási perben nincs jogi jelentősége annak a körülménynek, hogy a felperes mennyiben tekinti magára nézve sértőnek a más személyre vonatkozó közlést, mert a perben kizárólag a saját személyére vonatkozó valótlan tény igazítható helyre.

[64] Az írás felperes által feltételezett szándéka sem teszi a kifogásolt közlést a felperesre vonatkozóvá, az az ő cselekvőségére vonatkozó valótlan állítást ennek figyelembevételével sem tartalmaz. A kért tartalmú helyreigazítás ennek, a

személyiségvédelem egyéb, a Ptk.-ban szabályozott eszközeinek igénybevételével esetlegesen orvosolható sérelemnek a kiküszöbölésére nem alkalmas, a helyreigazítás szövegéből az nem is derül ki, hogy az alperes a felperes vonatkozásában állított-e (ezen belül pontosan milyen) valótlan tényt.

[65] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[66] A fellebbezés eredményes, a felperes az első- és másodfokú eljárásban is pervesztes; a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezéseit is megváltoztatta, mellőzve a hírportál üzemeltetőjének marasztalását.

[67] A Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a hírportál üzemeltetője részére az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Annak mértékét az elsőfokú eljárásra vonatkozóan az áfáfizetési kötelezettség figyelembevételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint, 4 munkaóra alapulvételével (24.000 forint), a másodfokú eljárásban a 17/2014. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján 2 munkaóra alapulvételével állapította meg, utóbbi esetben azzal, hogy a jogszabály szerint a munkadíj mértéke nem lehet kevesebb az ügyvédi óradíj ötszörösénél (35.000 forint).

[68] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére is a pervesztes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *b)*, *c)* pontjára, a 42. § (1) bekezdés *a)* pontjára, a 46. § (1) bekezdésére, valamint a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjára tekintettel.

[69] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[70] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2025. május 15.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró